

באותו רגע זינק יעקב, אחיו של בוסקי לעברו של פילו. הוא זינק עליו חזיתית. פילו היכה אותו בקדקודו עם האקדה. השוטרים ניצבו עדיין בצד, נדהמים. רק כשהחל פילו לצעוק: "בואו תעצרו אותי. שחררו אותי מיעקב" התעוררו השוטרים. בוסקי הועבר לבית החולים. על פי בדיקה ראשונית נראה היה כי הוא יצא מכלל סכנה, וכך אמנם בישרו הרופאים למשפחה. ארבעה כדורים פגעו בו ברגליו וכדור אחד קצת למעלה מרגל ימין. לכל היותר הוא יישאר משותק ברגל אחת. אמרו הרופאים לאשתו מרגל. בשעה 10 בבוקר, כאשר היה כבר ברור למאות מידייו, שצבאו על דלתות בית החולים כי בוסקי ניצל, יצאה לפתע קריאה דחופה לתרומות של מנות דם. כעבור שעה יצא הרופא אל מרגל והודיע לה: "בוסקי איננו".

החטא ועונשו

מהרגע בו נפוצה באילת השמועה כי בוסקי מת, כאילו והתחשמה העיר. עוד האנשים מנסים לעכל את מותו של בוסקי וכבר נפוצו שתי שמועות נוספות: האחת שמרגל אחת ניסתה להתאבד, השנייה שהתבררה אחר כך כלא נכונה, והשלישית שהתבררה כלא נכונה. מלכה היתה דמות מוכרת באילת כצל צמוד לבוסקי. השם שניתן לה בעיר היתה "מלכה העבד". נאמנותו לבוסקי הזכירה נאמנות של עבד נרצע לאדונו. היא היתה עוזרת בית בביתו של בוסקי וניקתה את המועדונים שהיו שייכים לו. כאשר היתה מסיימת מלכה את עבודת הניקיון, היא

זוג ימים

בוסקי עם אשתו הראשונה נעמי אדווה, שעליה נהג לומר גם אחרי גירושיהם: "היא האהבה הגדולה של חיי".

בוסקי היה מחפשת לעצמה תעסוקה נור ספת הקשורה בבוסקי, או לידו. לפני חר דשים אחדים היה משבר ביחסים בין מלכה לבוסקי. תלומה של מלכה היה לעשות ניתוח פלסטי באפה. היא ביקשה מבוסקי כסף עבור הניתוח אולם בוסקי סרב לתת לה: "זה שטויות" הוא אמר לה. את בסדר ככה".

מלכה החליטה לעזוב אותו. היא פנתה לאנשים שונים באילת וביקשה שיעסיקו אותה, כולם, שידעו את כושר עבודתה של מלכה. רצו בה אך השיבו לה: "קודם תעבדי במקום אחר ואחר כך תבואי אלי. אני לא רוצה שבוסקי יחשוב שלקחתי אותך ממנו". מלכה נשארה עם בוסקי כשבוע לה שמת פרצה בבכי וקראה: "אני לא יכולה לחיות בלי בוסקי". וניסתה להתאבד.

כדי להבין מדוע רעשה אילת וגעשה הארץ עם מותו של בוסקי סחה, כדי להבין מי האיש שוכה לכך כי למעלה מ-12 אלף איש ישתתפו בהלווייה שלו, צריך היה להכיר את בוסקי.

בוסקי נולד בשכונת שעריים שליד רחוב בות. הסופר משה סמילנסקי, אביו של ס. יזהר, אשר היה מיווד עם משפחת סחה, העניק לו את השם בוסטנאי. משפחת סחה היתה משפחה מפורסמת בערי הר דרום. אמו היתה בת למשפחה מטולאית מושרשת בארץ ואביו חיים היה אב טיפוס לאגדה שנקשרה סביב שמו של בוסקי אחר כך: אגדת השרירים. חיים היה אילם של ערביי הסביבה, בעיקר בגלל כוחו הפיסי העצום. במאורעות של שנת 1936 נעלם לפתע חיים ומאז לא נתגלו עקבותיו. בוסקי, בן הזקונים במשפחה התלונן תמיד כי "לאבא אפילו אין קבר שנוכל לעלות אליו".

בוסקי הצעיר נקשר לאמו. בהיותו נער הוא עמד כמובן בראש כנופיית ילדים בשעריים, כנופייה שערכה קרבות נערים עם בני תנועת השומר הצעיר של העיר העיר רחובות הסמוכה. מלחמות של מקלות ואבנים, כפי שכל נער עבר אותן. היתה זו אימו שריסנה אותו מדי פעם בפעם. כאשר נדקר באחד מקרבות הילדים בן השומר הצעיר על-ידי אחד מבני כנופייתו של בוסקי, בתקרית בה לא היה בוסקי, המלך של שעריים, נוכח כלל היתה זו אימו שהסבירה לו כי רצה הוא דבר אסור. בוסקי איתר את הנער הדוקר והביא אותו למשטרה.

כמה שנים לאחר מכן נעצר בוסקי עצמו על-ידי המשטרה. הוא הואשם באונס קטין נה נשפט וקיבל ארבע שנות מאסר. עד היום משוכנעים רבים מידידיו ומבני משפחתו כי לא בוסקי היה האנס וכי הוא כיסה על בן-אדם קרוב לו במיוחד. כאשר שהה בבית סוהר, החליף בוסקי את תוארו ממלך שעריים למלך הכלא. באחד הימים פרצה קטטה בכלא בה היה מעורב בוסקי. הוא הועמד שוב לדין. בבית המשפט העיד אחד מקציני המשטרה שחקרו בפרשה. "הוא משקר", התפרץ בוסקי קפץ לעבר דוכן העדים וחבט באותו קצין חבטה עזה שהעיפה אותו מקצה אחד של האולם לקצה האחר. הקצין שבר את חוט השדרה שלו ובוסקי נדון לעוד שלוש שנות מאסר.

לאחר שבע שנים יצא בוסקי מהכלא. בית הסוהר היה האוניברסיטה שלי. היה בוסקי חסר ההשכלה הפורמאלית נוהג לומר. אולם זה לא היה מדויק. ההשכלה של בוסקי היתה בוסקי עצמו. בוסקי היה טיפוס של אוטודידקט. הוא בלע ממש ספרים, כשהתג' הפרטי שלו היה החטא ועונשו של דוסטויבסקי והספרים האחרים בים עליו היו כאלה של מדע פופולארי. הוא לימד עצמו שפות ושלט בארבע שפות: עברית, אנגלית, צרפתית וגרמנית, כשהוא מצליח לדבר כל אחת מהן ללא שגיאות ובהיגיון הנכון.

שני אחיו הגדולים של בוסקי, יעקב, שעסק בעסקי חיי הלילה של תל-אביב ועמוס שהפעיל את שריריו בעסקי אחיו, נתנו לבוסקי את הכיוון. הוא עזב את רחובות ועבר לתל-אביב. במהירות רבה הפך להיות מלך חיי הלילה של תל-אביב. הוא פתח מועדוני לילה ובארים ועשה חיל בעסקים. באותה תקופה הכיר בוסקי את מלכת הבהמה החיפאית, נעמי אדווה. הרומן בין נעמי לבוסקי היה מרכז ההתעניינות בשיחות חיי העולם התחתון של שתי הערים. חיפה ותל-אביב, ואצל הברמה של שתי ערים, אליהם היו גם בוסקי וגם נעמי קשורים. מדי פעם בפעם, היו מופיעים השניים גם בכרוניקה העיתונאית ובמדורי הרכילות. למרות האהבה הגדולה ששררה בין שניהם, היו פורצות לעיתים תיגרנות אלימות של קינאה בין בני הזוג. בוסקי ניסה לעבור לחיפה אולם בגלל מערכת היחסים המיוחדת ביותר בינו לבין נעמי הוא עזב את העיר ועבר לאילת. היתה זו אהבה ממבט ראשון בין אילת לבוסקי. אולם שוב, בגלל היחסים עם נעמי חזר בוסקי לתל-אביב.

הוא ניסה לפתוח בארים. משטרת תל-אביב, אשר ידעה על קשריו של בוסקי עם העולם התחתון, אם כי גם מפקדי המשטרה מודים כי בוסקי לא השתייך אליו, ניסתה לגייס אותו לחיל המלשינים שלה. בוסקי סרב: "תעשו את העבודה המלוכה לכת שלכם בלעדי". השוטרים לא ויתרו: "אם לא תהיה מלשין, לא תקבל רישיון!". בפעם הראשונה בחייו הפיע בוסקי בבית המישפט כתובע ולא כנאשם. הוא הגיש צו-על-תנאי נגד המישטרה. לא עורר עדיויותיהם של חבריו מהבהמה התל-אביבית, האדריכל אלדר שרון, הפסל יגאל תומרקין והעיתונאי עמוס קינן כי הברא של בוסקי הוא, מקום מפגש לשכנע טלקטואלים. המשטרה הצליחה לשכנע את בית המשפט כי המקום הוא מפגש ל"טיפוסים מופקקים" ובוסקי נאלץ לסגר את הבאר ולחזור לאילת.

שתי אהבות

נשים וויסקי היו שתי האהבות הגדולות של בוסקי סחה. לנשים הוא התייחס כמו ג'נטלמן אמיתי, ולמרות שנהג לשחות כמויות עצומות של ויסקי, כמעט מעולם לא השתכר ושמר על צליליות-דעת.

באילת הצליח בוסקי תוך שבועות מספר, ולאחר תיגרנות וחבטות רבות, הפכה אילת לעיר רגועה יותר ושוטריה נשמו לרווחה. בוסקי הטיל סדר בעולם התחתון המיוחד של אילת, המורכב מעבריינים צפוניים שהוגלו, גלו או ברחו לדרום הרחוק.

חנות נעליים בספרד

אימת כזכה צפתה במסכת הידידות הנרקמת בין פילו לבין בוסקי. פילו היה שרת במועדון של בוסקי כשתפקידו העיקרי לחלק תה לאלה שאינם שותים אלכוהול ולנקות את הרצפות. הדמיון היחיד בין שני גברתנים אלה היה הסתבר כיוותיהם התכופות עם החוק בגלל תיגרנות ומכות. נראה כי בשטח זה עלה פילו אפילו על בוסקי והוא בילה חודשים רבים בבתי-סוהר ובתחנות מישטרה.

בכל פעם שנעצר פילו היה זה בוסקי שדואג לפרנסת מישפחתו של פילו. כאשר חגג בנו של פילו את בר המצווה שלו, היה זה בוסקי ששילם עבור הטבח המפואר, כאשר נסע בוסקי לטיול לחוף-לארץ. הוא מינה את פילו להיות מנהל המועדון. כשהזר העניק לפילו שותפות בעסק, כאות תודה על כי שמר על המועדון. באותה תקופה הוא הכיר את מרגל. היא היתה חברה שלו משך שנים רבות, גם בתקופה בה היה נשוי לנעמי. בוסקי היה חולה ניקיון. ביתו והעסקים אותם ניהל הבחיקו ממש והיה צריך למרק